

[Wilhelm]

før, at lovforslagene bare har ligget dér og der ikke rigtig er kommet svar på spørgsmålene.

Denne gang er der formelt kommet svar fra Justitsministeriet på de spørgsmål, der er stillet. Reelt er svarene temmelig indholdsløse, for de går alene på, at der sidder arbejdsgrupper, og at man i øvrigt vil afvente, dels at den kriminalpolitiske arbejdsgruppe bliver færdig, og dels at strafferetsplejeudvalget kigger på det, og så vil der komme noget på nogle af disse områder.

Vi synes, at både lovforslagene og de problemstillinger, der er indeholdt i dem, har fået en lidt blandet modtagelse, så vi mente, det var nyttigt at få en afklaring frem, så man kan se, hvordan partierne står.

Det første af dem, kriterierne for varetægtsfængsling, går jo ud på, at man skal overgå fra det nuværende strafammekriterium til et kriterium, der går på den forventede idømte straf, så man altså holder sig til de grovere tilfælde. Herom vil jeg gerne sige, at baggrunden er, at der simpelt hen varetægtsfængsles alt, alt for meget her i landet. Sammenligner vi os med lande, som de fleste af os ønsker at vi skal sammenligne os med, varetægtsfængsles der utrolig meget i Danmark, især sammenholdt med det forholdsvise lave kriminalitetsniveau, vi da heldigvis stadig væk har her i landet. Det bør der gøres noget ved. Det var der tidligere meget stor enighed i Folketinget om at der burde gøres noget ved. Men det er blevet værre og værre, uden at kriminalitetsomfanget alene i hvert fald kan begrunde det, og derfor må man efterhånden stille sig spørgsmålet: hvad er det så, der skal gøres ved det?

Vi er kommet med et bud her. Én ting er, at man siger: det duer ikke. Det har de fleste ordførere sagt, men jeg synes, man egentlig så skylder at give en antydning af, hvad man selv vil gøre ved det. Hvilken vejledning har den kriminalpolitiske arbejdsgruppe, hvilken vejledning har strafferetsplejeudvalget, når det skal komme med ideer om nye varetægtskriterier, hvis partierne forholder sig så summarisk til problemstillingen, at de overhovedet ikke vil gå ind i, hvad de selv vil gøre ved problemet med de alt for mange varetægtsfængslinger? Der er nogle partier, der synes, at der ikke varetægtsfængsles for meget, og det er regulært på sin vis, selv om det er begrædeligt. O.k., så ved vi, hvor vi

har dem. Men det er stadig væk mit indtryk, at de fleste herinde mener, at der varetægtsfængsles ikke bare for meget, men alt for meget. Her synes jeg nok man kunne have givet det udvalgsarbejde, som justitsministeren hele tiden henviser til, et vist fingerpeg om, hvor man så vil hen, hvor det er, man vil finde nogle løsninger, hvad det er for retningslinjer, bare i grove træk, man vil gå efter.

Jeg synes, det er vigtigt at få opstillet varetægtskriterierne sådan, at varetægt ikke bruges som straf. Jeg ved godt, at der kan henvises til, at der i måske endda større og større dele af befolkningen er et krav, som man siger, om, at der skal varetægtsfængsles. Men det er jo et krav om, at varetægtsfængslingen bruges som straf, og jeg synes, det mest begrædelige er, at adskillige politiske partier og retspolitiske ordførere og justitsministre gennem tiderne ikke har sejlet op imod den undergravelse af almindelige retsplejeprincipper, vi ellers har haft enighed om her i landet, men enten passivt har støttet det krav, som breder sig i befolkningen, eller direkte har opmuntret til det krav om, at varetægtsfængsling bruges som straf. Jeg synes, det er vigtigt, når vi diskuterer varetægtskriterierne, at prøve at formulere dem på en sådan måde, at varetægtsfængsling ikke kan bruges som straf, og det må betyde, at vi skal udskille de alvorlige sager. Her kunne jeg godt have ønsket, at partierne havde forholdt sig til selve princippet i lovforslaget, at overgå fra strafammekriteriet til den forventede udmålte straf, som vi jo også benytter andre steder i retsplejeloven, som en mulig løsning – ikke nødvendigvis vores foreslåede 12 måneder, det kunne være 6 måneder eller noget andet, men selve det, at man søger for at selekttere de virkelig alvorlige tilfælde ved at overgå fra det ret vilkårlige strafammekriterium til den forventede udmålte straf. Og jeg synes stadig væk, at man skylder de udvalg, der skal komme med forslag på dette område, et fingerpeg fra partierne om, hvad det ellers er, man vil have.

Om det andet lovforslag, om isolationsfængsling, gælder, at justitsministeren jo her har bebudet noget, og at der allerede ligger et lovforslag fra det radikale venstre. Jeg mener, at helbredsfølgerne af isolationsfængsling kan diskuteres meget, og at de altid vil være overordentlig vanskelige definitivt at